

ſwojej parſchoni daſ, menujz to ewangelijon a tu chczenizu be wſchit-
kich pohanow. Tak je won Noachej ſłowo, ſo žiwj woſtač dyrbe-
ſche pſched lijenzu, a zejch daſ, tu łodž aby ton kaſchčž, kotryž je twa-
riſ. A Noach je pſcheſ ſwoju wjeru do tehoſameho ſłowa a zejcha
prawy čžineny a ſdžerjany ſ tymi ſwojimi. Potom je won druhe
ſłowo a k zejchej tu tučžel daſ. A tak je won potom Abrahamej ſłो-
wo a to wobrjeſanje k zejchej daſ, ſo by potajkim to wobrjeſanje jeho
chczeniza, Noachej paſ ta lijenza a ton kaſchčž jeho chczeniza byta. Sa-
ſo paſ je chczeniza njetko naſche wobrjeſanje a naſch kaſchčž a naſcha lijenza,
kaž ju tež ſw. Pjeter wužojuje. Pſchetož tu je wſchudžom Bože ſłowo a
zejch, do kotrehož wjeričž dyrbimy a tak pſcheſ wjeru wot rjecha a ſmercžje
ſbožni budžemy.

Tak ſu mjete Iſraelske dječzi Bože ſłowo, ſo ſu dyrbjate do
teho ſlubeneho kraja pſchincž. A temu ſłowu paſ ſu mjete wele zej-
chow, woſebnje, kaž ſw. Pawoł tu praji, to morjo a tu mrocžel,
ton nebeſki kłeb a tu ſkalnu wodu, kiž ſu, won praji, jich chczeniza
byte, runje jaſo by njetko chczeniza naſche morjo a naſcha mrocžel rje-
kačž moła. Pſchetož tu je wſchudžom jena wjera a jedyn Duch, hačž
runje te zejchi a ſłowa tajke a hinajsche ſu. Te zejchi a ſłowa ſu
derje wot jeneho čžaſa k druhemu tajke a hinajsche dawane, ale tola
woſtane jena wjera do tehoſameho jeničžkeho Boha, kiž pſcheſ wſche-
laſe zejchi a ſłowa we wſchelkim čžaſu jenu wjeru a jeneho Ducha
dawa a pſcheſ tehoſameho tež jene wodawanje rjechow a wumoženje
wot ſmercžje a jenu ſbožnoſž we wſchitkich ſwjatych płodži, nech ſu
we ſpocžatku, we ſredžini aby na konzu ſwjeta.

To mjeni jow ſw. Pawoł ſ tym, ſo čži wotžojo ſu jenajku
jyđž jyđli a jenajke picžje pili ſnami. Tola paſ won to ſłो-
wo „duchomne“ pſchiſtaji. Pſchetož ſwonkomnje a čžielnje ſu wo-
ni druhe zejchi a ſłowo mjeli, hačž my, ale runje teho ſameho Du-
cha a runje tu wjeru Krystuſowu, kiž my mamy. Iſhž paſ a picž
duchomnje neje ničžo druhe, hačž wjeričž do Božeho ſłowa a zejcha,
kaž tež Krystuſ Jan. 6. praji: Shtuž moje čžieto jn a moju
krej pije, ton woſtane we mni a ja we nim. Tehorunja:
Moje čžieto je ta prawa jyđž a moja krej je to prawe
picžje, a t. d. To je, ſchluž do mne wjeri, ton budže žiwj.

Woni pijachu paſ ſteje duchomneje ſkaſn, kotraž jich
pſchewodžesche, ta ſkaſa paſ bjesche Krystuſ.

To je, woni ſu do teho ſameho Krystuſa wjerili, do kotrehož
my wjerimo, hačž won runje hiſchče do čžjeta pſchiſchoł nebjesche,
ale hačlej pſchincž dyrbeſche, a tajkeje jich wjerj zejch je ta čžielna
ſkaſa byta, ſkotrejež ſu wodu pili čžielnje, runje jaſo my na tym
čžielnym kłebi a wini na wołtarju jymj a pijemy teho wjerneho
Krystuſa duchomnje, to je, we tym, ſo jymj a pijemy ſwonkomnje,